

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: T. P.
bytem x
t.č. x

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2022 č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 31. 3. 2022, ve znění opravného rozhodnutí č. j. X ze dne 21. 9. 2022.
2. Česká správa sociálního zabezpečení svým rozhodnutím č. j. X ze dne 31. 3. 2022, ve znění opravného rozhodnutí č. j. X ze dne 21. 9. 2022 dle § 56 odst. 1 písm. a) a dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. odňala žalobkyni od 12. 10. 2018 invalidní důchod.
3. V žalobě a jejím doplnění žalobkyně uvedla, že od mládí je psychicky nemocná, trpí depresemi. Co se týče její kontroly, kam se měla dostavit v rámci ochranné ambulantní léčby, tak v tu dobu se nacházela v pankrácké věznici. Protože byla ve vazbě, nenapadlo ji s tím otravovat praktického lékaře. Její porucha ji pak ovlivňuje natolik, že není schopná

udržet si dlouhodobé zaměstnání a neumí se přizpůsobit kolektivu. Hned ji pak vyhodí. Navíc nedokončila školu, což bylo také zapříčiněno tou poruchou a závislostí na drogách. Její disocialita, závislost, emoční nestabilita ji pak ovlivňuje natolik, že v podstatě neumí normálně žít, natož chodit pravidelně do práce a vykazovat v ní zodpovědnost. Snaží se v rámci možností navštěvovat psychologa a psychiatra a má to v plánu po čas jejího života.

4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná mimo jiné uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 12. 8. 2022, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobkyně posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. j) a ust. § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Žalobkyně není nadále invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nejedná se o invaliditu třetího stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., nejde ani o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ani nejde o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %, která se ve smyslu ust. § 3 a ust. § 4 citované vyhlášky nemění. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla žalovaná důkaz posudkem posudkové komise MPSV. Za takto zjištěného skutkového stavu i nadále žalovaná trvala na svém rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl.
5. Pokud jde o věc samotnou, správní spis pak obsahuje pro danou věc mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 31. 3. 2022, ve znění opravného rozhodnutí č.j. X ze dne 21. 9. 2022, námitky žalobkyně, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení 11. 10. 2022 č.j. X, v soudním spise se pak nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 14. 6. 2023 ev. č. : SZ/2023/1234-PH-11, z něhož se podává, že : „K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejmeně o 35%.“
6. Při jednání provedeném prostřednictvím videokonference dne 16. 1. 2024 žalobkyně i zástupkyně žalované setrvaly na svých právních názorech a procesních stanoviscích.
7. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
8. Soud posoudil předmětnou věc takto:
9. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejmeně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejmeně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

10. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
11. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V posuzované věci to znamená, že bylo třeba posoudit zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu pracovní schopnosti ke dni 11. 10. 2022. Případné změny ve zdravotním stavu, nastalé po tomto dni, mohou být předmětem posouzení na základě nové žádosti o přiznání invalidního důchodu.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení z předsedkyně komise MUDr. J. B., odborné lékařky MUDr. P. S. (ze seznamu lékařů České lékařské komory zjištěna dosažená odbornost psychiatrie) a tajemnice Bc. et Bc. L. J., DiS podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně mimo jiné uvedla, že: x. Byla posuzována k výkonu nekvalifikovaných dělnických prací.
- V roce 2017 byla posouzena invalidní ve třetím stupni pro syndrom závislosti na pervitinu s opakovanými psychotickými stavy, provázenými agresivním jednáním, kdy od 30. 1. 2021 byla nařízená ústavní ochrana psychiatrická léčba. Po dobu nařízené ochranné léčby bylo posouzení invaliditou třetího stupně ve smyslu kapit. V, pol. 2b) zcela adekvátní. V 03/2022 nebyla posouzena invalidní ani v prvním stupni pro syndrom závislosti na pervitinu. Datum zániku invalidity bylo určeno 1. 10. 2018, resp. zastavením výplaty důchodu. Jednalo se o nahodilé datum.
- V řízení o námitkách ČSSZ Brno nebyla v 08/2022 posouzena invalidní ani v prvním stupni s tím, že zánik invalidity byl určen datem propuštění ze soudně nařízené ústavní léčby 8. 8. 2017.
- Pro poruchy způsobené více drogami – akutní intoxikací, vstupně s toxickou psychózou byla hospitalizována od 14. 12. 2015 do 23. 12. 2015, kdy byla propuštěna reverzem. Vyloučen byl schizofrenní proces, stav byl uzavřen jako intoxikace psychostimulancií (marihuana, pervitin) a porucha osobnosti. Další hospitalizace pro poruchy způsobené více drogami – syndromu závislosti proběhla od 30. 1. 2016, 2. 3. 2016 posuzovaná přerušila léčbu útekem, znovu byla hospitalizována od 4. 3. 2016 do 8. 8. 2017. Během pobytu bylo zaznamenáno opakované porušení léčby intoxikací drogami, brachiální agresivita a pokus o útěk. Během hospitalizace byla nařízena ústavní ochranná protitoxikomanická léčba. Od 29. 11. 2017 do 15. 1. 2018 byla v ambulantní protitoxikomanické péči. Další hospitalizace proběhly od 27. 7. 2020 do 4. 8. 2020 a od 10. 8. 2020 do 14. 8. 2020 pro poruchy způsobené

drogami. Další hospitalizace na psychiatrii proběhla od 21. 12. 2020 do 29. 12. 2020 pro poruchu způsobenou více drogami, kdy se jevila z psychiatrického hlediska bezprostředně nebezpečná sobě i okolí, kdy po hádce bodla nožem druhou osobu. Od 11. 1. 2021 byla posuzovaná ve výkonu trestu.

V době rozhodné pro posouzení, tj. 11. 10. 2022 uplynuly necelé 2 roky od poslední hospitalizace. Dle nálezu z počátku roku 2021 byla posuzovaná bez chronické medikace. Dne 20. 6. 2022 byla vyšetřena na psychiatrii pro podezření na toxickou psychózu. Klinicky bylo popsáno lehce zrychlené tempo a emoční labilita, paranoidní percepce a interpretace. Bludy ani poruchy vnímání nebyly prokázány. Medikována byla Risperidem 2 mg 0-0-1. Při kontrolním vyšetření z 11. 7. 2022 byla popisována odeznělá toxická psychóza pozdní. Objektivně byla posuzovaná apychootická, klidná. Medikace Risperidem byla vysazena, nově byla medikována po období 3 měsíců Aripiprazolem 10 mg. 1-0-0. V dalším období nebyla v dokumentaci popsána další psychiatrická intervence. U posuzované opakovaně proběhly vstupní prohlídky do zaměstnání, kdy 27. 7. 2022 byla posouzena jako schopna práce manipulační dělnice, 31. 1. 2023 byla posouzena schopnou práce – úklid zdravotního střediska a poté 3. 5. 2023 byla posouzena schopnou práce manipulační dělnice.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jeho rozhodující příčinou byla porucha osobnosti (emočně nestabilní, impulzivní a dissociální).

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapit. V, pol. 7a) příl. k vyhl. 359/2009 Sb. v pl.zn. a činila 10 %. Pro uplatnění § 3 výše uvedené příl. vyhl. nebyl zjištěn posudkově medicínský důvod.

Posuzovaná nebyla invalidní.

PK MPSV hodnotila ve shodě s posudkem lékaře PSSZ i námitkového oddělení.

Datum zániku invalidity komise určila v souladu s posudkem lékaře námitkového oddělení ČSSZ, a to ukončením ochranné ústavní ochrany protitoxikomanické léčby, tj. 8. 8. 2017.

Posuzovaná byla schopná vykonávat nekvalifikované práce dělnického charakteru.

Námítka posuzované uvedené v žalobě nebyla důvodem pro změnu posudkového závěru.“

13. Soud považuje závěry posudkové komise za dostačující a odpovídající obsahu lékařských zpráv. Významné nedostatky v posudku nenalezl, posudek je úplný, celistvý a přesvědčivý, je z něho zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím. Posudková komise s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobkyně, hodnotila ve shodě s posudkem lékaře Pražské správy sociálního zabezpečení i námitkového oddělení. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou byla porucha osobnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapit. V., pol. 7a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činila 10 %. Pro uplatnění § 3 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. nebyl zjištěn posudkově medicínský důvod. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně nemá proto soud pochyb. Posudková komise své závěry adekvátně a dostatečně srozumitelně a přezkoumatelně odůvodnila. Z těchto důvodů vyšel soud z uvedeného posudku při svém rozhodování.
14. Jak shora uvedeno, soudu nepřísluší hodnotit lékařské posudky ani posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudky vycházejí. Soud může

posudky hodnotit pouze z hlediska jejich celistvosti a přesvědčivosti, přičemž předmětný posudek v tomto směru považuje za komplexní a dostatečný, je v něm srozumitelně zdůvodněno, proč komise shodně s prvostupňovým i námitkovým posudkem dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti vzhledem k dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu žalobkyně byla pouze 10 % a žalobkyně tak nebyla invalidní. V rámci přípustného rozsahu soudního přezkumu soud k tomuto posudku nezaujal žádné výhrady.

15. Soud tedy shledal, že předmětný posudek posudkové komise splňuje požadavky na řádné odůvodnění závěru, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 10 %. Komise rozhodovala v řádném složení, vycházela ze zdravotní dokumentace žalobkyně, kterou k posouzení věci shledala za dostatečnou.
16. Soud shrnuje, že na základě výše uvedeného považuje za dostatečně odůvodněný závěr, že žalobkyně nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, napadené rozhodnutí je tak v souladu se zákonem, byly splněny podmínky pro odnětí invalidního důchodu.
17. Soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, když ze všech shora uvedených důvodů neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou.
18. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně